

POWERMATCHEN MET TON RUIJS

Koud, diep en ver verslaat de match de feeder!

Matchvissen is hot; zeker met de koude maanden voor de deur! In deze periode trekt veel witvis uit de rivieren de diepe zijplassen in. Vissend met de matchhengel en zware 'sliders' (oftewel schuifdobbers) komen deze grote dieptes én de vis binnen bereik. Matchgoeroe Ton Ruijs legt je tot in detail uit hoe je met een schuivende dobbermontage al 'sliderend' succes kunt boeken.

TEKST EN FOTOGRAFIE ROBERT DE WILT
ILLUSTRATIE STEPHAN SIEPERMANN

Het toneel voor deze reportage is de Lithse Ham. Deze door zandwinning ontstane, kraakheldere megaplas bij het Noord-Brabantse Lith staat in open verbinding met de Maas. Witvis uit deze rivier trekt vanaf oktober de Lithse Ham in om daar tot maart massaal in de diepte te bivakkeren. Deze vissen zijn ook goed vangbaar, dus de witvisser kan hier 's winters prima terecht. Dit gaat trouwens ook op voor de andere diepe plassen die in open verbinding staan met onze grote rivieren, zoals de Maasplassen en de plassen langs de Waal, Lek, Nederrijn en IJssel. In het geval van de Lithse Ham is het ook niet onbelangrijk dat deze in 2010 in

de Aanvullingslijst is opgenomen (www.vispas.nl > Lijsten van viswateren > Aanvullingslijsten), zodat iedere VISpashouder er mag vissen.

SCHUIFDOBBER

De aanzienlijke werpafstand en visdiepte van acht tot veertien meter, maken dat op dit type water diverse technieken al snel afvallen. Met de vaste stok haal je de afstand niet, de vaste matchmontage kun je niet diep genoeg afstellen en zelfs de feederhengel is verre van optimaal. Dit laatste omdat je op deze dieptes meestal achter en over steile, scherpe en vaak ook nog eens met mosseltjes begroeide taludranden vist. Zou je hier gaan feederen, dan loopt je lijn over de

bodem en is lijnbreuk aan de orde van de dag. In deze situatie biedt de sli-

Sliders zitten alleen aan de onderkant aan de lijn gemonteerd.

Van rietjes kun je ook prima gekleurde topjes - oftewel fluitjes - maken voor over de top van de slider. De vier best zichtbare kleuren zijn rood, wit, geel en zwart.

Dit water staat in de VISpas

GA NAAR WWW.HETVISBLAD.NL/WITVISSEN VOOR EXTRA TIJ...

Ton Ruijs: "De slidervisserij is dé methode voor het vissen in diep water, achter steile taludranden."

dermethode uitkomst. Een slider is een lange matchdobber die alleen aan de onderkant op de lijn is bevestigd en hier vrij overheen kan schuiven tot het punt waar de stuitjes (voor de zekerheid kiest Ton voor twee nylon exemplaren bij elkaar) zitten. De plek waar de stuitjes op de hoofdlijn zitten bepalen de visdiepte. Doordat je ze gewoon op je molenspoel kunt draaien, is het ook mogelijk om de stuitjes op grotere dieptes af te stellen.

POWER

De zware sliders en dito loodgewichten waarmee wordt gevestig, zijn de reden dat deze manier van matchvissen ook wel 'powermatchen' wordt genoemd. Dat klinkt niet alleen spannend, maar is het in de praktijk ook volgens Ton. "Niks is zo mooi als een aan-

beet op zo'n lange slider. Die komt in de meeste gevallen namelijk recht omhoog bij een aanbeet. Dat is echt kicken!" De essentie van de slidermethode is vrij simpel. Je vist met grote, zware sliders die je met een stevige matchhengel op afstanden van twintig tot wel vijftig meter werpt, afhankelijk van de diepte waar de vis op dat moment huist. "Een veelgemaakte fout is dat er met een te lichte pen wordt gevestig", zegt Ton. "Dit met het idee dat zware dobbers de vis snel afschrikken. Maar met een te lichte dobber kun je geen afstand maken en kom je niet bij de vis. Voor deze afstanden en dieptes heb je juist dat werpgewicht onder een 15- tot 25-grams slider hard nodig. En lood je zo'n grote slider goed uit, dan kun zelfs nog de kleinste voortjes vangen."

UITLODING

Voor een goede uitloding zijn er enkele vuistregels. "De basisregel is dat het bulklood zo'n 70% van het drijfvermo-

gen van de slider bedraagt. Bij de meeste sliders zit de overige 30% namelijk al voorverzwaard in de slider zelf. In de 19-grams sliders waar ik

Na de inworp draai je meteen vijf slagen binnen met de hengeltop onderwater.

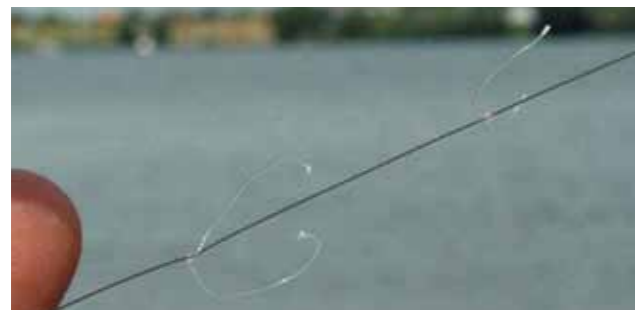
Stel je lijnclip daar op in, zodat je voorbij je stek kunt werpen.

POWERMATCHEN VAN BOVEN NAAR ONDER

Vaak wordt onterecht gedacht dat de montage van het slidervissen heel ingewikkeld is. Hieronder lopen we van boven naar onder de montage langs, beginnend bij de stuitjes en eindigend bij de haak.

Twee nylon stuitjes op de hoofdlijn bepalen de visdiepte. Dan volgt al naar gelang de visdiepte een aantal meters hoofdlijn en komen we bij de slider uit.

Boven de slider zit een kraal om de dobber op de stuitjes te doen stoppen. Dan volgt de slider, die via een speldwarteltje aan de hoofdlijn zit, dan weer een kraal en dan een klein tonwarteltje.

Onder het tonwarteltje komt de schokbreker van 20/00 mm fluorocarbon met onderaan het bulklood met zo'n 5 cm speling. Daaronder volgt een ton- of triowarteltje en de 1 meter lange onderlijn.

Varieer er gerust op los met uiteenlopende cocktails op een haak maat 14 of 16. Hier een cocktail van een imitatiemade, twee casters en een echte made.

meestal mee vis, zit al 4 gram voorverzwaaring en komt dus een bulkloodje van 15 gram onder te zitten." Het bulkloodje laat ik tussen wat loodhagels nog zo'n vijf centimeter schuiven (zie tekening). "Zo geef ik de vis de ruimte om het aas goed te pakken, maar door het bulkgewicht is het vervolgens toch een zelfhakend systeem. Als de juiste hoeveelheid lood op de lijn is bevestigd, besluit Ton het eerst te proberen op een egaal stuk bodem op zo'n negen meter diep. Het is immers nog wat vroeg in het najaar en de vis zit nog niet massaal op de diepe plekken. Doordat het bulklood net op de bodem ligt, kan Ton de slider zo uitloden dat alleen het topje boven water uitsteekt. Tussen de stuitjes en de schuifdobber zit een kraaltje, zodat de slider niet over de stuitjes heen schuift. Met een ordinaire zwarte markerstift heeft Ton de lijn rond de twee stuitjes nog wat opgedikt, zodat de stuitjes nu extra stevig

op de lijn zitten. "Bij een aanbeet kun je lachen", bouwt Ton de spanning nog wat op.

OPSTEKER

De slider komt bij een aanbeet in negen van de tien gevallen helemaal omhoog uit het water; wat zo'n ouderwetse opsteker oplevert. "Het bulklood komt meestal iets van de grond los als de vis zich heeft gehaakt en door het grote drijfvermogen schiet de lange pen meteen omhoog." Even later volgt er inderdaad zo'n niet te missen opsteker als een mooie brasem zich heeft vergist in de cocktail van een maïskorrel en twee maden. Ton combineert er sowieso graag op los voor wat betreft aascocktails. "Maden, casters, wormen, maïs en imitatiemaden, -casters en -wormen zijn tegenwoordig amper van echt te onderscheiden en bevatten bovendien vaak extra geur- en lokstoffen zoals feromonen. Daar geloof

ik wel van dat het werkt." De brasem wordt snel teruggezet en Ton zwiept een nieuwe, verse cocktail op haakje 14 richting horizon. Hij werpt daarbij expres een paar meter voorbij de voerplek. Zo kun je nadat de slider het water raakt namelijk meteen vijf snelle slagen binnendraaien met de hengeltop onder water. "Zo heeft de wind minder vat op de lijn en hoef je deze ook niet per se te ontvetten."

ONDER DE PLAK

De paar verse voerballen die hij vervolgens op de stek brengt, plakken behoorlijk. Dit omdat er op zo'n veertig meter afstand wordt gevist en het voer pas in de diepte nabij de bodem uiteen moet vallen. Ton stelt zijn voer daarom samen uit één deel Mantra, één deel Omen en één deel Special G Gold van de firma Bait-Tech en verrijkt dit met maden, casters, verknipte wormen en maïs. Om de voerballen op de stek te krijgen, gebruikt Ton noodgedwongen een katapult. Die is bij wet verboden, maar bij deze visafstand zo goed als onmisbaar. Voor dichterbij volstaat een voerschip, maar bij afstanden van twintig meter of meer houdt dat toch al snel op. Een kleine zoektocht op internet

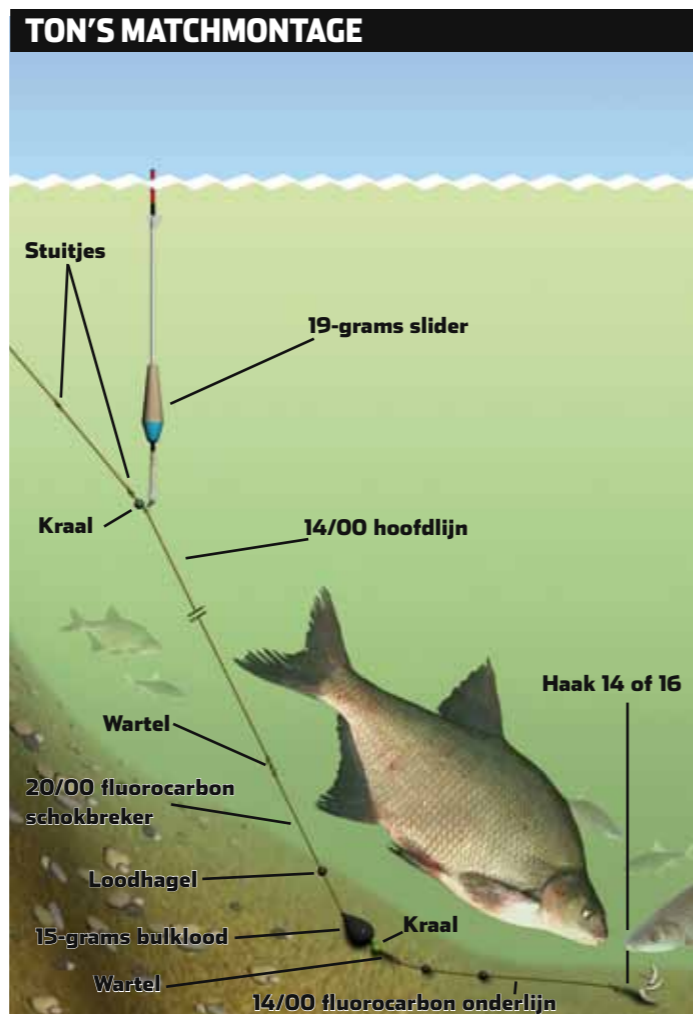
brengt ons nog op een Engelse vervanger van de katapult: de Balls Out Bait Launcher van Gardner Tackle. Een hele mond vol, maar volgens de producent is het mogelijk om met dit product en een stevige karperhengel voerballen op afstand weg te zetten. Wie weet een aardige Vuurdoop voor een volgend nummer!

SUPER BLANKVOORNS

Na nog wat brasems en een winde te hebben gevangen, vallen de aanbeten stil. "We zijn nu nog wat vroeg, het is pas eind september, en de witvis zwemt nog op de rivier. Maar zodra half oktober de najaarskou invalt en het water afkoelt, verzamelt de vis zich meestal in dit soort putten om op dieptes tussen de acht en veertien meter te overwinteren. Dan gaat het hier echt goed los", zegt Ton stellig. Bij stabiel winterweer en een constante windrichting kan het hier echt bal zijn volgens de Brabander. "Dan maken we regelmatig dagen mee dat we aan de lopende band van die schitterende, kolossale blankvoorns vangen van soms goed over de 40 cm en ruim een kilo. Man, dat is puur goud wat je dan in handen hebt. Echt helemaal super!"

DOSSIER KATAPULT

Op dit moment is de katapult ingedeeld in categorie I van de Wet wapens en munitie. Dit betekent dat er nog geen enkele mogelijkheid is om onthefing of vrijstelling te krijgen op het verbod op de katapult. Door Sportvisserij Nederland is meerdere malen een voorstel ingediend om de wet zo aan te passen, dat een ontheffing op het verbod op de katapult mogelijk wordt. Vooralsnog lijkt dit echter niet te gaan gebeuren. Mogelijk wordt alleen voor internationale wedstrijden een uitzondering gemaakt.

Bij het matchen loopt je lijn hoog door het water. Zo verspeel je veel minder vis achter steile taludranden, dan wanneer je lijn over de bodem loopt zoals bij het feederen!

Met wat maden, casters, wormen en maïs kun je lekker variëren en allerlei verschillende aascocktails samenstellen.

Vergis je ook niet in de vangkracht van imitatie aas: zulk spul blijft ook extra goed op de haak zitten.

Gebruik voer dat goed plakt, zodat de ballen pas bij de bodem en niet al onderweg uiteenvallen.